

Duch svatý a nesvatý v nás

Skutky lidské svévole jsou zřejmé: necudnost, nečistota, bezuzdnost, modlářství, čarodějství, rozbroje, hádky, žárlivost, vášeň, podlost, rozpory, rozkoly, závist, opilství, nestřídmost a podobné věci... Ovoce Božího Ducha však je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrotá, věrnost, tichost a sebeovládání. (Gl 5,22–23)

Ptal jsem se kdysi Jaro Křivohlavého, proč si zvolil psychologii jako předmět svého zájmu, studia a práce. Odpověděl mi, že chtěl vědět, co se děje v lidech uvnitř, toužil nahlédnout pod povrch do nitra člověka. A byl to právě Jaro Křivohlavý, který mě zaujal tím, že mluvil o křesťanech, ve kterých se v určitých situacích projevuje Duch svatý, nebo duch nesvatý. Od nikoho jsem to takto nikdy neslyšel pojmenovat. Nemluvil o Duchu svatém a démonském nebo dokonce ďábelském, ale jednoduše a srozumitelně o Duchu svatém či nesvatém. Myslím, že velmi trefně pojmenoval stavy mysli a chování nás křesťanů ovládaných tu svatostí a jindy duchem, který má ke svatosti daleko. Přičemž netřeba věc vyhrocovat až k hlubinám satanovým, stačí jen zamyslet se nad tím, jestli ve mně, v mé mysli, v řečech, citech a činech převládá svatost či nesvatost Boží.

Ukážeme si to na příkladu pocitů zahořklosti, jejichž příčinou bývají křivdy, neboť obojí, příkoří i sžíravá hořkost duše, ilustrují svatost či nesvatost v nás křesťanech. Není sporu o tom, že lidé, kteří křivdí, dopouštějí se nespravedlnosti, falešně obviňují, ponižují, pokořují, urážejí a pomlouvají,

jsou ve vleku ducha nesvatého. Z nějakého temného důvodu mají dobrý pocit z toho, že mohou dát druhým najevo svou intelektuální, manuální či dokonce duchovní převahu tím, že sníží důstojnost bratra či sestry. Nejednou se to v církvi stává ve jménu pravdy, když jde o svatou věc služby. Takové chování bývá přirozeně velmi nelibě nesené a neomluví ho ani to, že se tak děje v zápalu práce pro Boží království. Každému je jasné, že takové projevy nemají s Duchem svatým nic společného.

Jenomže stejně často se stává, že ukřivděný neunesení křivdu, zareaguje hořkostí, uražeností a setrvává ve své malosti namísto v pokoře. Nespravedlivě obviněný či odmítnutý se opevní valem ublíženosti a ještě k tomu má pocit morální převahy nad tím, kdo se na něm dopustil křivdy. V takovém stavu či lépe řečeno v takovém naplnění duchem nesvatým pak dokáže setrvat měsíce, roky a někdy i po celý život. Až do smrti nevyžene z mysli seznam křivd, které utřil. A třebaže se nikomu v zahořklosti nemůže dobře žít, za nic na světě nevyrvě ze svého nitra kořen hořkosti, ale trýzní tím dál sebe i své okolí. Ačkoliv ho netrápí svědomí, že se sám dopustil křivdy, přesto je jeho nitro naplněno duchem nesvatým, duchem neodpuštění a ubohým trápením vlastní duše, kde pro Ducha svatého není dostatek místa.

Křivdy a hořkosti jsou ale jen jedním z mnoha projevů ducha nesvatého, kterého lze s apoštolem Pavlem nazvat jako skutky lidské svévole či přesněji jako skutky těla. Nyní jde o to, zda v sobě dáme prostor Duchu svatému či nesvatému. Obojí je stále ve hře a možná překvapivě záleží více na nás než na Bohu, čemu dáme přednost. Máme odpovědnost za to, čemu se otvíráme. Proto apoštol vyzval křesťany, jsou-li živi Božím Duchem, aby se dali Duchem také řídit.

Vždycky totiž bude záležet na tom, zda se rozhodneme pro nadpřirozené působení Boha v nás, které se projeví láskou, radostí, pokojem a tak dále, nebo uvolníme prostor žádostivostem těla, které leží na dně duše každého křesťana, a zda se nás zmocní necudnost, nečistota, bezuzdnost, rozbroje, hádky, žárlivost, vášeň, podlost, rozpory, rozkoly, závist, opilství, nestřídmost a podobné věci.

Psycholog Jaro Křivohlavý dokázal dobře nahlédnout pod povrch lidského chování. Leccos nově odhalit a pojmenovat. Tak třeba komplexy méněcennosti, které jsou způsobeny vnitřním konfliktem, kdy člověk sám sebe srovnává s druhými lidmi. Anebo když mluvil o tom, že konkurent je vždycky nepřítel. Nicméně mnohem víc než bohatá vědecká a publikační činnost mě u něj zaujalo to, že kudy chodil, tudy rozdával naději a povzbuzoval. A proto se nedejme otrávit projevy nesvatého ducha v nás či u našich bližních, ale dejme nově prostor Duchu svatému, který nám byl dán.

Bronislav Matulík

POZVÁNÍ K MODLITBÁM:

- Za správce
- Za mládež
- Za výroční konferenci sborů CB v Litomyšli
- Vděčnost za narození Bedřicha Němečka

Bronislav Matulík

Pán Bůh mi ukazoval, že mě dokonale zná

Svědectví Lenky Zimové

Narodila jsem se v době Pražského jara do rodiny, kde Boha osobně nikdo neznal. Přesto mě rodiče nechali jako mimino pokřtít na přání paní, od které kupovali dům (kde nyní bydlíme čtyři generace). Když mi bylo devět let, navrhla tato „teta“ (bydlela kousek od nás), abych s ní a její stejně starou neteří jako já, chodila do kostela. Fakt jsem měla očekávání, že se nějak setkám s Bohem. Ale liturgii jsem nerozuměla, nikdo mi nic nevysvětlil (ta neteř chodila na rozdíl ode mě na náboženství), a ani zpěvník jsem nedostala. Po $\frac{3}{4}$ roce jsem byla nemocná a pak už dál chodit nechtěla. Byla jsem trochu zklamaná a nabyla přesvědčení, že Bůh není, jen si lidi dělají takové „divadýlko“. V osmé třídě jsem si zkracovala cestu parkem, což jsem v zimě nesměla, protože byl pustý a vzadu zarostlý. Jenomže do školy to bylo do pořádného kopce. Ale při cestě do půlky kopce, pak parkem a dál už jen malým kopečkem podél školy to bylo rychlejší a snazší. Ten zvláštní den, někdy v únoru, jsem neposlechla, jako i den předtím, a namířila si to do parku. Jenomže jsem došla na jeho okraj a najednou měla pocit, jako když je přede mnou neviditelná zeď a já nemohu jít dál. Zkoušela jsem to znovu, nechápala, proč to nejde. A tu jsem měla představu, že je někde vzadu někdo za keři a chce mi ublížit. Dostala jsem strach a druhou část kopce, na který jsem předtím byla tak unavená, jsem vyběhla. Do školy jsem došla v pořádku, po vyučování a obědě jsem si počkala v šatně na rehabilitační cvičení a šla cvičit. Do hodiny přišla paní hospodářka z jídelny, že mám telefon. Byla to maminka, které někdo volal, že mi ublížil, i když mně se nic nestalo. Když mě maminka slyšela, plakala. Rodiče dřív než do školy volali na policii, tak pro mě přijeli do školy a zbytek odpoledne jsme strávili na služebně, kde nás vyslyšali. Jsem si naprosto jista, že mě to ráno zachránil Bůh. Tušila jsem to už tenkrát a od té doby jsem měla bázeň říkat, že Bůh není. Ráno jsem se parku vyhýbala a domů mě vždy doprovodil někdo ze třídy.

Na podzim jsem šla na ekonomku, kde jsme si brzo přisedly k sobě s Petrou Sovovou, a vzniklo naše přátelství. Holky, co seděly před námi, se Petry často ptaly na něco ohledně křesťanství a já všechny ty hovory vyslechla. Další rok nás všechny pozvala sem do sboru, ale přišla jsem jen já. I když jsme seděly skoro vzadu, přestala jsem v průběhu kázání vnímat lidi kolem sebe. Pán Bůh mi ukazoval, že mě dokonale zná. Připomněl mi některé mé hříchy, které jsem hluboko v sobě tajila před celým světem. A ukázal mi, že i přesto mě má moc rád. Po shromáždění se za mne dva bratři starší modlili. Vysvětlili mi, že Bůh chce být mým Zachráncem, ale také Pánem. Že On chce rozhodovat v mém životě a že je to pro mě nejlepší. Jenže právě to, že já nebudu rozhodovat o svém životě, mě dost vyděsilo. Měla jsem pocit, že mi pak už nic nezbude. Ale zároveň jsem věděla, že už nic nebude jako předtím, kdy jsem si Boží existencí nebyla jista. Právě se mi dal poznat! Tak jsem se s tím prala celé tři měsíce, až jsem jednoho dne svůj život Bohu dala. Připadala jsem si, jako když dělám krok někam, kde je úplná tma, a netuším, na co došlápnu. V tu chvíli přišla obrovská úleva. Bylo to moc dobré rozhodnutí. Od té doby poznávám našeho skvělého Pána stále víc.

Lenka Zimová

květen
2018

samařů

v Dobročinné kavárně Cesta domů, Soukenická 15,
Praha 1, vždy ve čtvrtek od 18 hodin

www.klubsamari.cz

vstupné dobrovolné

3.5. Ještěři v Samaři

Koncert skupiny ve složení Kryštof Verner, Ladislav Knotek a Lukáš Gregora prokládaný autorským čtením Daniela Wagnera.

17.5. Žena pod závojem

Přednáška novinářky, spisovatelky a humanitární pracovnice Petry Procházkové o tom, jaké je to být ženou v islámské zemi.

31.5. Modlitba jako cesta k duchovní svobodě

Přednáška teoložky Ivany Noble o hesychasmu v tradici východních křesťanů.

pořadatel:
Sbor
Církev bratrská
v Praze 1

ve spolupráci
s domácím
hospicem:

podpořeno granty:

mediální
partneři:

Otevřený dvůr u fíkového stromu

Koncert Tomáše Najbrta v rockovém hávu 18. 5. 1018 v 19.00 hodin

Pán Bůh nám před 111 lety daroval možnost postavit modlitebnu v centru Prahy. Na nás nyní je, abychom s evangeliem nebyli uzavřeni ve vnitrobloku, ale abychom se více a více otevírali naší veřejnosti. A abychom se otevírali doopravdy. Proto jsme připravili první z veřejných produkcí v našem sborovém domě.

Na pátek 18. května 2018 v 19.00 jsme připravili koncert Tomáše Najbrta tak trochu v rockovém hávu. Spolu s ním zahrají Daniel Matulík na baskytaru a Helén Kuglerová na rockové housle. Přijďte a pozvěte své přátele. A že obě křídla vchodu ze Soukenické budou dokořán, nemůže být pochyb...

A 21. června se pak můžete těšit na divadelní představení Racajda v podání Petry Veselé.

Bronislav Matulík

Otevřený dvůr

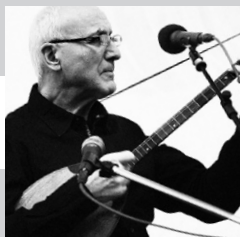
u fíkového stromu

Koncert písničkáře Tomáše Najbrta

Stará špína

Pátek 18. května 2018

19.00 hodin

Tomáš Najbrt
kytara, zpěv

Helén Kuglerová
rockové housle

Daniel Matulík
baskytara

Církev bratrská, Praha 1, Soukenická 15
Vstupné dobrovolné

Letnice 2018

Jak to, že slyšíme každý ve své rodné řeči?

Srdečně zveme na slavnostní shromáždění v neděli 20. května 2018 v 10.00 hodin. Připravili jsme bohoslužbu vděčnosti za dar Ducha svatého. Boží svatou přítomnost a moc oslaví společně naše dva sbory, které se scházejí v naší sborové budově, tedy český a ruský mluvící.

„Dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země,“ tak to Pán Ježíš řekl učedníkům a tak se stalo. Evangelium se z Blízkého Východu dostalo doslova do celého světa a až k nám. Proto se můžete těšit, že uslyšíte evangelium nejen v češtině a ruštině, ale v mnoha dalších jazycích, ve kterých se káže Kristus ukřižovaný a vzkříšený. Bude to podobné jako v den letnic, kdy se zástupci mnoha národů a jazyků divili, že rozumí ve své rodné řeči.

A také se můžete těšit, že se spojí naše pěvecké sbory a zazpívají tři písně česky i rusky.

Bronislav Matulík

Noc kostelů

Jubilejní 10. ročník Noci kostelů

Jubilejní 10. ročník Noci kostelů se bude konat v pátek 25. 5. 2018 také u nás v Soukenické. Nyní připravujeme program, do kterého se můžete zapojit také vy. Určitě se přihlaste, pomoc potřebujeme!

A proč vůbec? Možnost otevřít náš dům je způsob, jak dát okolí najevo, že jsme tu také pro ně. Někteří chtějí zjistit, jak vypadá naše budova, ale jsou i tací, kteří se chtějí

25.05.18

NOC KOSTELŮ

Zůstávali přes

NOC

v blízkosti Božího domu.

Srov. 1 Kron 9,27

seznámit s křesťanstvím prostřednictvím hudby, výtvarného umění, divadelního představení, rozhovoru či setkání. Pokud máte zájem se zapojit, obraťte se na jednoho z kazatelů. Podporu tomuto projektu můžete vyjádřit také svou účastí. A jak využít tento den nejlépe? Pozvěte do našeho domu své známé a přátele.

Z historie Noci kostelů (více na www.nockostelu.cz)

V roce 2005 proběhla první Noc kostelů (Lange Nacht der Kirchen) ve Vídni. O rok dříve nechal kostelník v jednom z vídeňských kostelů večer během úklidu kostel otevřený a zjistil, že otevřené dveře ve večerní atmosféře jsou pro kolemjdoucí pozváním vstoupit. Během čtyř let se akce spontánně rozšířila do celého Rakouska a každoročně se do Lange Nacht der Kirchen zapojuje na 700 kostelů a modliteben. Do prvního ročníku Noci kostelů v Čechách v roce 2009 se zapojilo 25 kostelů v brněnské a 9 kostelů v plzeňské diecézi. I přes nepřízeň počasí bylo v Brně a okolí zaznamenáno 90 000 návštěvnických vstupů, a dalších 10 000 v Plzni.

V České republice se do Noci kostelů každoročně zapojuje na 1 400 kostelů a modliteben, které kromě otevřených dveří nabízejí více než 6 000 doprovodných programů. Zájem bývá pravidelně velký a každoročně se pohybuje kolem 450 000 návštěvnických vstupů.

Radislav Novotný

Byl jsem Svědkem Jehovovým

Diskuse v Kralupech nad Vltavou 28. 5. 2018

V pondělí 28. května v 18:00 proběhne v Kralupech nad Vltavou v hotelu Sport diskuse na téma „Byl jsem Svědkem Jehovovým“. Moderovat ji bude doc. PhDr. Zdeněk Vojtíšek, Th. D., a diskutovat mimo jiné přijdou Peter Antal a další členové uskupení Badatelé Bible. Všichni jste srdečně zváni. V případě jakýchkoliv dotazů se obraťte na Radka Novotného: radislav.novotny@cb.cz

Petra Veselá

9.6.2018

Sportovní sborové odpoledne

13:00 příjezd
13:30 zahájení

zábava pro všechny
generace

grilování

klábosení

dětská bojovka

Jízdnárna Radonice - Vinořská 31, Radonice. Vjezd do areálu jezdeckého parku mezi obcemi Radonice a Jenštejn.

Velikonoce ve fotografiích

Židovské město

Silné dojmy, pocity, zážitky...

Každá z pěti navštívených synagog během Velikonočního pondělí byla něčím specifickým zajímavá. Tak třeba ta nejstarší Staronová, altneu je vlastně podmíněná, hebrejsky al-tenaj, protože její základní kameny pocházejí podle pověsti ze zbořeného jeruzalémského Chrámu a při obnově budou navraceny zpět.

Uvědomil jsem si dočasnost tohoto věku a Boží jedinečnou milost. Platí přece biblický verš, který je uveden v hebrejštině na severní boční stěně, hned proti vstupu do synagogy: „Hospodin je jediný a jeho jméno jediné.“ (Zachariáš 14,9)

Jaroslav Sluga

Poznávací vycházka po pražském židovském městě byla pro mne velice poutavá, díky naší milé a téměř všeznalé průvodkyni. Na některých místech jsem nebyl celá desetiletí.

Největší dojmy by se daly posoudit z různých hledisek. Historie je úžasná, trochu ji máme v podvědomí. Umělecko-kulturní stránka je nepopsatelná. Lidsko-osudové poznání je očividně tragické, vlastně po celou existenci židů, myslím v Evropě. To potvrdila Pinkasova synagoga asi s osmdesáti tisíci jmény jenom z českého území. A k tomu další miliony z okolních zemí! V danou chvíli se mi tam až motala hlava z toho, co dokáže zvrhlá společnost. V Pinkasově synagoze jsem byl poprvé a byl to srdcervoucí a těžko pochopitelný zážitek.

Rudolf Průša

Nadšení z objeveného propojení! Průvodkyně v synagogách používá slovo „bima“ pro vyvýšené místo uprostřed, odkud se čte Tóra, Boží slovo. V některých synagogách, kde tento střed není, se termín používá naopak pro vyvýšené místo u stěny, kde se nachází „svatostánek“ pro uložení svitků Tóry, v jehož blízkosti se pak z Tóry i čte. Kladu si otázku, zda má „bima“ něco společného s řeckým „béma“ (soudnou stolicí). Doma vyhledám a je to tak. Bima je spojeno v synagoze s Božím slovem, Písmem. Pódium mělo prý vyvýšeností symbolizovat i horu Sinaj, kde Bůh Tóru lidem, shromážděným kolem, daroval. Otec dal všem soud Synu (J 5,22) a ten říká, že to budou jeho slova, co bude soudit. (J 12,48) Boží slovo má u soudu konečnou autoritu. Otazník nad interpretací, která ale potěší... Ve většině synagog (mimo nejstarší a reformované) bylo a je místo pro ženy na balkóně (v nejstarších je víceméně na úrovni, ale za zdí s okénky, v reformovaných není zvláště, samostatně). Důvody pro oddělení mužů a žen při bohoslužbách jsou asi zřejmé a bude jich více. Dnes jsme slyšeli, že ženy, jako nositelky života, jsou Bohu blíže, a proto sedí výše.

Daniela Čížkovská

Studentovo překvapení

Plná modlitebna na Velikonoce

V průjezdu naší modlitebny bylo tolik lidí, že jsem se nemohl ani otočit, abych udělal fotografii. Čekal jsem hodně lidí, předpokládaje, že dětský pěvecký sbor přitáhne s sebou minimálně tolik rodičů a prarodičů, jak velký je sám; ale takový nával překvapil i mne.

V září minulého roku jsem zareagoval na výzvu paní profesorky Mgr. Miroslavy Hulanové, která žádala občany Neveklovska o spolupráci na projektu Historie židovského obyvatelstva na Neveklovsku. Jednalo se o projekt studenta Obchodní akademie Neveklov Martina Bitarovce. Martin napsal na toto téma maturitní práci, jejíž součástí byla výstava. Nabídl jsem Martinovi a paní profesorce spolupráci, a oni ji přijali. Ke spolupráci jsme také přizvali zmíněný dětský pěvecký sbor ZŠ Neveklov a místního historika Michala Sejka. Do programu byl zařazen i můj vstup. Mohl jsem tak promluvit o smyslu synagogy, ale také o Božích přikázáních, jak jsou užitečná pro náš život.

Martin je prima student a tohle byla jeho první veřejná akce. Měl trému, obával se, že krom pěti přátel a rodičů, kteří ho přišli podpořit, nikdo nepřijde. Ale přišlo tolik lidí, že zaplnili celý průjezd, kde probíhal program i část modlitebny, kde probíhala výstava a ochutnávka židovských pokrmů. Martin nemohl věřit svým očím. Přišlo mnohem více lidí, než čekal a mnohem více, než jsem čekal i já. Někteří lidé se nevešli a museli žel odejít.

Akce měla původně probíhat v místní synagoze, ale padající omítka ze stropu by mohla někoho zranit. Proto jsme akci přesunuli na poslední chvíli do našich prostor. Paní profesorka mi písemně vyjádřila vděčnost za podporu a pomoc studentu Martinovi. Mám velkou radost, že mezi mladými lidmi jsou tací, kteří se zajímají o důležité kapitoly z naší historie.

Tomáš Trávníček

Jarní burza skončila

Svědectví a ohlasy

Vzhledem k tomu, že se v našem sboru koná burza „jen“ dvakrát do roka, těšíme se na ni i my, kteří ji organizujeme. Ale větší radost a určitou úlevu pociťujeme, když burza končí.

Věci jsou rozebrány a zbylo toho ještě dost – to poputuje k dalším potřebným. Děkuji! Za věci, které jste na burzu věnovali, za čas a ochotu těch, kteří pomáhali, za modlitby...

Burza skončila. Musím dohledat pokolikáté již – poprosím Miladu Staňkovou, která byla u zrodu této akce – i jí moc děkuji.

Burza skončila – obnošené, často už nemoderní, pro některé z nás už nechtěné věci. Má smysl to na podzim opakovat?

A pak přicházejí zprávy:

- Věci, co mám z burzy, sednou, já jsem spokojená a vděčná, že o ní vím a že o ní ví i Míša a další.
- Vyřešila jsem tašky, také malé dětské věci pro známou, takže to má dosah do dalších rodin – potěšující!
- Věci jsem donesla jedné sestřenici, chodila jen v kalhotách. Ve 12 letech jí zemřela maminka a neuměla se žensky oblékat. Dostala sukně, šaty, trička... Mění jí to život...
- Žehnám vám, Gábi.

Bože, děkuji ti za vděčnost! Tak, dá-li Pán, na podzim se uvidíme.

Milada Málková

Boží dary

Požehnání Teodory a Natanaely Novotných

V neděli 15. dubna jsme byli svědky krásného okamžiku. Lenka a Radek Novotní přinesli svá nádherná dvojčátka do shromáždění vyprošovat pro ně požehnání. Ti z nás, kteří to dosud nevěděli, měli možnost se dozvědět, že obě holčičky mají vlastně stejné jméno. Jméno Teodora pochází z řečtiny a Natanaela z hebrejštiny, obě však znamenají dar od Boha. A my jsme moc rádi, že mezi sebou tyhle dva dárečky máme.

Mnoho Božího požehnání celé rodině Novotných!

Petra Veselá

Dva kamarádi II.

Vzpomínky Blahoslava Mikuleckého na dětství a mládí s Janem Tříškou

Ve Skautu zvaném správně Junák jsme si stavěli klubovnu. V kasárnách jsme dostali tzv. „teskobarák“, ten jsme rozebrali a auty (některá byla ještě na dřevoplyn) a různými vozíky jsme části vozili k rybníku Libočáku. Dostali jsme tam pozemek a ten jsme vyrovnali a upravili. Hlavně ovšem stavěli tátové. Když byl Skaut zrušen, ukradlo nám ČSM i klubovnu. Seděli jsme na zemi a brečeli. Do Pionýra jsme nikdy nevstoupili. Jestli a jak vstupoval Honza do ČSM nevím, já jsem tam vstoupil až týden před maturitou, abych mohl vůbec maturovat a jít na vysokou školu. Junák pořádal i prázdninové tábory, kam Honza jezdil a já ne, protože jsem jezdil na Sázavu na fantastické tábory YMCA. Také jezdil na některé nedělní výpravy, já jsem chodil do Soukenické. Spolu jsme chodili na bezvadné a dlouhé družinové schůzky.

Libočák byl čistý rybník, bylo vidět až na dno. U hráze tam bylo asi čtyři metry hluboko. Viděli jsme tam nějaké bedničky. Byli jsme ale malí, osm let, a nebyli jsme schopni se tak hluboko potopit a bedny vytáhnout ven. Udělali to ale starší kluci. Ve dvou bednách byly pistole. Ti kluci je vzali, šli do cukrárny, tam postavili cukráře a cukrářku ke zdi a vyjedli celou cukrárnu. Policiaji je potom honili po Liboci a naši rodiče říkali: „ještěže vám se to nestalo.“

Oba dva jsme dobře běhali, Honza lépe delší a já kratší tratě. Když nás ale někdo honil, utíkali jsme oba, co to dalo, a vždycky jsme utekli. Jednou jsme šli z biografu Veleslavín a už byla tma. Začal nás honit mladší chlap s dýkou v ruce. Utekli jsme a vltli ke Tříškům. Pan Tříška se musel obléct a dovést mě domů. Jindy to bylo obráceně. Zdrželi jsme se ve Hvězdě a museli za tmy přelézt vysoká už zavřená vrata a potom přes koleje a pole až k nám. Pak se zase musel obléct můj táta a dovést Honzu domů.

Honza měl knížku s názvem „Klub mstitelů“. Popisovala se v ní parta kluků, ne nepodobných Rychlým šípům, kteří se snažili dělat v ulicích, kde bydleli, dobro. Např. smířili dvě rozhádané rodiny, které bydlely v ulici naproti sobě. To se nám líbilo. V té době jsme ještě neznali Rychlé šípy. A tak jsme do party přijali dalšího kluka, Ládu Lamku, a založili také Klub mstitelů (zkratka K. M.). V Liboci bylo více dětských klubů, např. Hejno stříbrných racků, vzniklé v důstojnických domech, kde před válkou bydleli také Mašínovi. Bojovali jsme spolu, přivazovali se navzájem drátem ke sloupům apod. Proto každý z nás nosil v kapse štípačky. Někdy jsme i spolupracovali, třeba jsme hráli dohromady loutkové divadlo pro nejmenší děti.

Všelijakých dobrodružných „hřišť“ bylo hodně. Tunely v Šarce, které vykopali Němci před koncem

války. Byly čtyři, dlouhé něco přes sto metrů o průměru asi pět metrů. Byly pospojovány několika chodbami. Dále šárecké skály a velké stromy, po nichž jsme lezli. Ve Hvězdě chodby, které byly údajně napojeny na hradní vodovod. Jejich části byly ovšem zasypány, a tak byly těžko průlezné. Později byly zasypány úplně. Letohrádek s rozbitými okny, kam jsme lezli a kde bylo plno netopýrů. Několik polí, kde stála vyražená letadla. Ta pole byla zhruba tam, kde dnes stojí obchodní dům Šárka. V nich jsme „létali a bojovali“ a také z nich odšroubovávali různé přístroje a vytloukali z okýnek plexisklo, které výborně hořelo. Po přečtení Rychlých šípů jsme si našli svoje Stínadla na Starém Městě a Malé Straně, a to i s jedním nepoužívaným kostelem.

Prolézali jsme staré, mnohdy neobydlené domy, hlavně půdy a sklepy. A nakonec nejvýznamnější náš Libočák, střední rybník, kde jsme se v létě koupali a v zimě bruslili a hráli hokej.

Konec 2. části

Blahoslav Mikulecký

Velikonoce dorostu

Výlet do Trhových Svinů

Ve čtvrtek ráno jsme přijeli do sboru v Trhových Svinech, kde na nás už čekali Peki s Aničkou. Odpoledne jsme si šli zahrát pár her na nedalekou louku a večer jsme měli krátký program. V pátek jsme se vydali na procházku do Čeřejova, kde máme (Kunftovi) chatu a porozhlédli se po okolí. Večer jsme byli spolu a dívali se na muzikál Jesus Christ Superstar. V sobotu jsme pak šli na křížovou cestu, která se konala v Římově. Chodilo se po zastaveních a připomínalo se, co se o Velikonocích událo. Škoda jen, že byla trochu zima. Večer jsme si my holky užily pečení palačinek. V neděli jsme byli dopoledne ve shromáždění v Trhových Svinech a odpoledne jsme dost odpočívali a hráli deskovky. Večer jsme uspořádali večer chval, kde jsme hodinu chválili Pána Boha. To bylo moc krásné. V pondělí jsme si užili poslední chvíle ve Svinech a odebrali jsme se na cestu domů. Po celou akci nás doprovázela dobrá nálada, dobré jídlo a Osadníci z Katanu (desková hra).

Karin Kunftová

Za husity a čerty

Mládežnický výlet

V sobotu 7. dubna se mládež sešla na vlakovém nádraží, cílem byl Tábor, město husitů. Byli jsme jen čtyři, ale i tak malá skupinka může zažít velké věci. Vesele jsme si hověli v kupé, dokud nepřišel průvodčí. Jedna z nás měla lístky koupené předem a jak to tak bývá, byly koupené špatně. Po chvíli mlčení jak z naší strany, tak ze strany průvodčího, nám bylo dovoleno pokračovat. Jinak žádné řvoucí děti, oslintaní psi nebo upovídání staříkové nás v kupé naštěstí nenavštívili.

V táboře jsme se ihned vydali do muzea husitů. V prvním patře se objevila paní zvaná hlídač, ačkoli se dobrovolně pustila do role průvodkyně. Neustále nás obohacovala svými průpovídkami a únik nebyl možný (a to tam byla „teprv první den“). Na ni si tedy budeme pamatovat mnohem více než na tajemné templáře, přídělové lístky a krásný obraz od Brožíka.

Součástí prohlídky byly i podzemní chodby, které nám byly z různých stran silně doporučovány. Jelikož jsme ale byli jen čtyři, paní průvodkyně to vzala dost hopem. Navíc ji asi štvály dotazy typu „A tohle místo kopali husiti, nebo lidi ve 40. letech? A co tohle místo? A tohle?“

Po prohlídce husitů jsme se ještě rozhodli navštívit muzeum čokolády. Úsměv nám spadl ve chvíli, kdy nám napočítali vstupné – bylo vyšší než cena za jízdenky. Uvnitř nás čekaly sochy z čokolády a marcipánu. Nejvíce nás zaujala pohádková říše v suterénu, kde jsme se odvážili vejít dokonce i za plentu označenou jako „rodiče pozor, strašidelné peklo“. Bezprostředně po vejtití se jeden čert začal houpat na křesle, díky čemuž skočila jedna mládežnice strachy na druhou. Už jsme mysleli, že nás nic nepřekvapí, když v tu ránu začal hvízdát kotel, což zapříčinilo další povyk. A pak něco začalo mluvit, a to už jsme museli jít pryč.

Poslední hodinku před odjezdem jsme se pokoušeli trávit v parku plném krkavců, což bylo poněkud depresivní, jelikož byly jedny z prvních jarních dnů. Proto jsme se raději dobrovolně odebrali na vlakové nádraží, ale krkavci byli slyšet ještě tam. Cesta domů byla krušná, protože jsme si spočítali, kolik nás to všechno včetně vstupného do čokoládovny stálo. Takže příště s INkartou, ISICem a kupovat lístky až na místě. Další výlet nás čeká v květnu nebo v červnu a snad nás bude opět stejně, nebo třeba i víc.

Sára Košťáková

Když nemůže spát

Mateřská rubrika aneb mamí, povídej

Je deset večer. Už zase přes hodinu ležím v posteli a doufám, že Davídek konečně usne. Dneska nemělo smysl snažit se ho uspávat dřív, když se z odpoledního spánku probudil až v pět. Dneska výjimečně neusínám a nemám pocit, že už se z té postele po jeho usnutí nezvednu a nezmůžu se ani na to vyčistit si zuby. Usnula jsem totiž odpoledne s ním, a proto jsem ho nezbudila dřív, když by to znamenalo, že musím sama vstávat. Dneska večer nemám ani rozražený ret ani pocit přeraženého nosu, můj chlapeček po mě výjimečně neskáče, ale pokojně leží vedle mě a snaží se usnout. Tolik moc se snaží celou dobu a očividně mu to vůbec nejde, vždycky ho něco vyruší a začínáme nanovo. Jak je to možné? Jak je možné, že já usnu dřív, než dopadnu na polštář, a on tu leží, tolik se snaží a pořád nic?

A pak si vzpomínám na svoje dětství. Vzpomínám si, jak ležím v posteli a zoufale volám na maminku: „Mami, já nemůžu usnout.“ Čekám, že mi nějak pomůže. Nebo možná jenom, že přijde, pohladí mě nebo na mě promluví, a já nebudu mít pocit, že jsem na to sama. Vzpomínám si, jak na chalupě ležím v posteli a vytoužený spánek pořád nikde. Konečně za mnou do pokoje přichází babička. „Dádo, jak to že pořád nespíš? Ted' už se ale opravdu zlobím.“ Hlavou se mi honí zoufalá odpověď, „Ale, babi, vždyť já bych ráda spala, ale ono to nejde...“, neřeknu ale ani slovo, aspoň, že za mnou přišla a nemusím tu být v té tmě sama... Ted', když usínám v posteli při modlitbě, mě jen občas bezmyšlenkovitě napadne věta, kterou jsem každý večer opakovala před spaním. „Pane Ježíši, prosím, ať můžu rychle usnout.“ Když si to uvědomím, sama sobě se zasměju, za tohle se už opravdu modlit nemusím a ani nevím, kdy se to změnilo, „Děkuju Ti, Pane, za to!“ I když je to někdy těžké, snažím se užívat si tenhle čas, kdy o mě Davídek stojí. Kdy při pokusu usnout natáhne ručičky, obtočí mi je kolem krku a přitáhne si mě blíž. Vždyť to tak letí, mám pocit, že se před chvílí narodil, a přitom už je tak velký. Za chvíli z něj bude velký kluk, který už o maminku nebude mít zájem. Přece ho nenechám ve tmě trápit se samotného, že nemůže spát.

Když o tom tak přemýšlím, možná to má Pán Bůh s námi někdy podobně. Možná by za námi někdy nejradši „zavřel dveře“ a nechal nás, ať si tedy děláme, co chceme. Dochází mu trpělivost, když mu obrazně „skáčeme po hlavě“ nebo se třeba i zoufale snažíme, ale pořád nám to nejde? Jsem moc vděčná, že jeho trpělivost i láska je nesrovnatelně větší než ta moje. Je úžasné vědět, že přes všechny mé vzpoury a marné snažení mě vždycky znovu „obejme ve své náruči“ a že se můžu spolehnout, že mě nikdy nenechá ve tmě samotnou.

Daniela Sedláčková

NAROZENINY

Davidová Jaroslava	1. 5.
Košťál Jiří	1. 5.
Němeček Jan st.	2. 5.
Skalická Marta	2. 5.
Koudela Jindřich	4. 5.
Vovsová Hana	4. 5.
Hlavnička Jiří	5. 5.
Pospíchalová Lydia	5. 5.
Paterová Hana	8. 5.
Bíba Vladimír	10. 5.
Kupilíková Jolana	10. 5.
Marek Blahoslav	10. 5.
Sadloňová Renata	10. 5.
Försterová Věra	11. 5.
Holanová Markéta	13. 5.
Bydžovská Marie	14. 5.
Drábková Kateřina	14. 5.
Trávníček Samuel	14. 5.
Žezulová Adolfa	15. 5.
Serbin Daniel	18. 5.
Davidenková Dana	20. 5.
Kupilík Václav	20. 5.
Černý Pavel	21. 5.
Tauer Pavel	23. 5.
Borovičková Hana ml.	24. 5.
Calta Michal	24. 5.
Pospíchal Miroslav ml.	24. 5.
Váňová Alžběta	25. 5.
Špinarová Eva	27. 5.
Hruška Miloslav	28. 5.
Němec Tomáš	28. 5.
Pavlíček Josef	28. 5.
Poláková Hana	28. 5.
Ligušová Daniela	31. 5.
Skalický Milan	31. 5.
Váňová Andrea	31. 5.

ENGLISH CAMP

Janské Lázně – Hotel Siréna
8. 7. až 14. 7. 2018

Modrokamenná 155, Janské Lázně 542 25
<http://hotel-sirena.janskelazne.cz>

Pobyt s výukou angličtiny:

- Skupinová výuka angličtiny pro každého od 6 let (hlídání do 5 let):
  - zaměřená na konverzaci,
  - děti rozděleny podle věku a znalosti angličtiny,
  - alespoň 4 úrovně pokročilosti pro dospělé,
- Možnost mluvit anglicky celý týden se sympatickými rodilými mluvčími.
- Na každý den je připraven celodenní program:
  - konverzace, diskuze, výlety, hry,
  - sport, ruční práce pro děti, atd.
- Zábavné večerní programy:
  - zpívání, scénky, hry, diskuse o Bibli.

Pro koho:

- pro rodiny i jednotlivce,
- děti do 18 let se mohou účastnit jen v doprovodu dospělých

Cena v Kč za pobyt:

Termín úhrady	do 20. 4.	do 18. 5.	od 18. 5.
do 4 let*	0,-	100,-	200,-
5–11 let	2 000,-	2 400,-	2 800,-
12–15 let	2 800,-	3 200,-	3 600,-
od 16 let	3 100,-	3 500,-	3 800,-

*Bez nároku na služby (postel a jídlo)

Cena zahrnuje:

Plnou penzi, ubytování v hlavní budově, výuku angličtiny, zábavný program, snídaně formou bufetu, obědy a večeře výběrem z menu.

Jak zaplatit:

Bankovním převodem nebo složenkou po odeslání přihlášky.

Přihlášku odešlete co nejdříve na adresu:

Stanice Církve bratrské v Kralupech n. Vlt.
(Pobyt s výukou A.J.)
S. K. Neumanna 88, Kralupy nad Vltavou 278 01
Nebo e-mailem na adresu: Kralupy@gmail.com

Bližší informace:

Jeff Griffith (mluvím česky i anglicky)
+420 / 604 244 463 • Kralupy@gmail.com

Informace ze staršovstva

English camp – staršovstvo schválilo návrh bratra Jeffa Griffitha na přípravu campu s tím, že organizátorem campu bude Sbor CB v Praze 1. Financování proběhne přes účetnictví sboru. Staršovstvo souhlasí a pověřuje Jeffa Griffitha vedením campu s tím, že je oprávněn schvalovat výdaje a je odpovědný za řádné vedení účetnictví campu.

Pořízení projektoru – staršovstvo schválilo zakoupení sborového „cestovního“ projektoru pro potřeby prezentací mimo prostory sboru.

GDPR – staršovstvo pověřilo bratry Jana Němečka a Ondřeje Pavlíčka, aby připravili návrh pravidel pro bezpečné užívání osobních dat v rámci našeho sboru.

Programy na dvoře v Soukenické – staršovstvo projednalo a schválilo navržené programy pro veřejnost na sborovém dvoře.

Hudba ve sboru – staršovstvem byl pověřen organizací v oblasti hudby (např. doprovodů při bohoslužbách) ve sboru bratr Petr Verner.

Členové sboru – sestře Marii Šedivé Hrdličkové bylo na její žádost ukončeno členství ve sboru a manželé Věra a Daniel Touškovi byli na vlastní žádost převedeni do Sboru CB v Praze 9 – Horní Počernice.

Informace hospodáře – v Kralupech proběhlo plánované předání pokladny, postupně rekonstrukce v Neveklově probíhají, dále probíhá příprava výměny klíčů ve sboru.

Neveklav – stanice se připojí k akci Noc kostelů. O členství požádali manželé Anna a Richard Novákoví, staršovstvo je pozve na příštím setkání.

Kralupy – stanice navazuje spolupráci s dorostem v Soukenické zvláště, co se týká účasti na táboře dorostu; zvažuje také možnost spolupráce s organizací YMCA.

Ustavení tábora dorostu ve dnech 2. až 13. 7. 2018 – staršovstvo ustanovilo tábor dorostu v Kozlově u Ledče nad Sázavou a jmenovalo konkrétní vedoucí.

Kalendář akcí – 13. 5. (Požehnání Anně Kunftové); 18. 5. (koncert na dvoře); 20. 5. (Letnice společně s ukrajinským sborem); 25.5. (Noc kostelů v našem sboru); 26. 5. (Konference Zápas o čistotu – ještě není definitivně potvrzeno); 28. 5. (Diskuse na téma Byl jsem Svědkem Jehovovým v Kralupech); 9. 6. (Sportovní sborové odpoledne v Radonicích); 21. 6. (divadlo na dvoře); 24. 6. (Závěr školního roku s dětmi); 2.-13. 7. (Tábor dorostu); 28. 7.- 4. 8. (Sborová dovolená).

Příští staršovstvo – 21. 5. 2018.

Mimořádná shromáždění

Letnice – v neděli 20. května 2018 v 10.00 hod. se uskuteční mimořádné shromáždění. Předně budeme slavit dar Ducha svatého. Ale budeme ho slavit ve velkém! Tentokrát se česky a ruský mluvící sbory sejdou dohromady, aby oslavily zrození církve.

Pravidelná setkání v našem sboru

Neděle	9.00	modlitební chvíle
	9.00	výuka náboženství
	10.00	NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBA našeho sboru po skončení je příležitost k setkání v Klubu u čaje a kávy
Úterý	15.00	setkání nad biblí
	18.30	setkání nad biblí
Středa	9.30	setkání maminek s dětmi
Čtvrtek	16.30	setkání Awany
	18.00	setkání mládeže
Pátek	16.00	setkání dorostu

Bohoslužby ve stanicích sboru

Neveklov	Neděle	10.00	Malé náměstí 25, Neveklov další informace: cb.cz/neveklov
Kralupy	Neděle	10.30	Kaple za cukrárnou S. K. Neumanna 88, Kralupy nad Vltavou další informace: cb.cz/kralupy

Sborové listy – vydává Sbor Církve bratrské v Praze 1, Soukenická 15, ročník XXVIII
redakce: Bronislav Matulík, Petra Veselá, Jan Němeček, Blahoslav Marek
tel.: 724 285 687, 222 312 534 ▪ e-mail: soukenicka@cb.cz ▪ <http://cb.cz/praha1>